

vyslechnouti, v čem záleží pozůstalost a jaká jest hodnota její, mnoholy činí útraty, za příčinou nemoci a pohřbu zběhlé, a jiné pohledanosti, které mají nějaké zvláštní přední právo, a pak má jmění, které jest takto od dluhů převyšeno, věřitelům na místě placení ponechati. Ve výměru ale, kterýmž se vyjednání tímto způsobem odbude, mají se zevrubně pojmenovati jednotlivé pohledanosti věřitelův, k jichž zapravení se pozůstalost místo zaplacení přepustí.

§. 74. V kterých případech se za příčinou dluhů, pozůstalost převyšujících, přikročiti má k prohlášení konkursu, ustanovuje řád konkursní.

c) jak soud má dědicům a odkazníkům pod opatrováním jsoucím o nápadu dědičném dáti vědění;

§. 75. Kromě případů připomenutých (§§. 72—74) má soud domnělým dědicům způsobem, v §§. 115 a 116 ustanoveným, o nápadu dědičném dáti vědění a je vybídnouti, aby podali přihlášení k dědictví, by se u vyjednávání pozůstalosti mohlo předse jíti.

Za domnělé dědice pokládání buďtež podlé toho, měli místo posloupnosti dle zákona, nebo závětu, aneb dle smlouvy, ti kteří jsou k posloupnosti té neb oné povoláni.

§. 76. Jsouli dědicové zletilí, a majili právo, sami jmění své zpravovati, mají se sami vybídnouti, aby se k dědictví přihlásili.

O dědictví, kteráž připadají osobám nezletilým nebo opatrovancům, budiž vědění dáno poručníkům jich nebo kurátorům s nařízením aby se k dědictví přihlásili. Pakli by jim poručníci nebo kurátoři ještě nebyli zřízeni, má se o to pečovati, aby jim podlé zákona byli ustanoveni.

Jsouli poručenci nebo opatrovanci pod jinou mocí soudní, má instance vyjednavací k tomu konci, aby se k dědictví přihlásili, soudu jich příslušnému oznámiti, že jim dědictví připadlo, a jestli tu poslední vůle, má tomu soudu strany ní potřebná vysvětlení dáti.

§. 77. Instance vyjednavací má kurátory za příčinou vyjednávání pozůstalostí z povinnosti úřadu ustanoviti:

1. dědicům nezletilým nebo k opatrování poručeným, jichž zákonní zástupcové při vyjednávání je zastupovati nemohou, poněvadž jich vlastní prospěch s prospěchem poručenců nebo opatrovanců nebo prospěch jednoho poručence nebo opatrovance od nich zastupovaného s prospěchem druhého přišel v odpor (§§. 271 a 272 obecného Zákonníka občanského):
2. dědicům a spoludědicům domnělým, jichž místo zdržování není známo nebo jest tak vzdáleno, že nejsou s to, aby v čas náležitý práva svá sami zastávali;
3. potomstvu ještě nezrozenému, kteréž buď fideikomisy rodinnými nebo substitucí fideikomisní nebo vůbec posledním pořizením přímo k posloupnosti za dědice jest povoláno;
4. těm nadáním nebo veřejným ústavům, kterýmž není ještě zřízen zástupce pokladu státního nebo jiný náležitě splnomocněný jednatel, a to až do té doby, kdy úřad o tom učiní opatření.